

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

*Порскало Л. М.
м. Полтава*

В даний час сучасна людина не може уявити своє життя без телевізора, радіо, стільникового телефону, а головне без комп'ютера. У сучасному світі персональний комп'ютер грає головну роль у всіх сферах діяльності, в усіх країнах світу. Звичайно, можна відзначити, що ще кілька десятиліть тому, ніхто не користувався ПК і при цьому не мали ніяких зручностей, але світ не стоїть на місці і необхідно йти «в ногу з часом».

Для більшості людей ПК це віртуальне життя. Адже за допомогою комп'ютера ми можемо грати в ігри, дивитися фільми, серіали, ток-шоу, слухати музику, дізнаватися корисну інформацію, новини, знайомитися, спілкуватися з людьми, які знаходяться в іншій частині землі і багато іншого. І все це можна зробити, використовуючи комп'ютер.

Останнім часом під комп'ютерними технологіями розуміють інформаційні технології, а саме використання комп'ютерів і програмного забезпечення для зберігання, обробки, захисту передачі і отримання інформації.

Інформаційні технології (ІТ) – широкий клас дисциплін та галузей діяльності, що відносяться до технологій управління і обробки даних, в тому числі, із застосуванням обчислювальної техніки.

Інформаційна технологія - сукупність методів, виробничих і програмно-технологічних засобів, об'єднаних у технологічний ланцюжок, що забезпечує збір, зберігання, обробку, висновок і поширення інформації. Інформаційні технології призначені для зниження трудомісткості процесів використання інформаційних ресурсів.

ІТ (ЮНЕСКО) – це комплекс взаємозалежних, наукових, технологічних, інженерних дисциплін, що вивчають методи ефективної організації праці людей, зайнятих обробкою і зберіганням інформації; комп'ютерну техніку та методи організації і взаємодії з людьми і виробничим устаткуванням, практичні додатки, а також пов'язані з усім цим соціальні, економічні і культурні проблеми.

Аналізуючи загальне розуміння інформаційних технологій, можна виділити, що ІТ охоплює всі області передачі, зберігання, сприйняття інформації. Але в більшій випадки ІТ асоціюються з комп'ютерними технологіями, так як виникнення комп'ютерів вивело інформаційні технології на новий рівень розвитку.

Комп'ютерні технології або інформаційні технології (ІТ) – це узагальнена назва технологій, що відповідають за зберігання, передачу, обробку, захист і відтворення інформації з використанням комп'ютерів.

Тобто з появою персонального комп'ютера почався новий етап розвитку інформаційних технологій. Головною метою ІТ – задоволення персональних інформаційних потреб людини, як для професійної сфери, так і для повсякденного користування.

Існують певні етапи розвитку інформаційних технологій:

1 етап (з початку 60 - 70-ті роки ХХ століття) – основним напрямком була автоматизація рутинних дій людини, обробка даних в обчислювальних центрах у режимі колективного використання, в умовах обмежених можливостей апаратних засобів, характеризується проблемою опрацювання великих обсягів інформації.

2 етап (70-ті роки ХХ століття) – поява персональних комп'ютерів, розповсюдження ЕОМ серії ІВМ/360, орієнтація на індивідуального користувача,

використання централізованих обробок даних, так і децентралізованого, який базується на розв'язанні локальних задач і роботі з локальними базами даних на робочому місці користувача.

3 етап (80-ті роки ХХ століття) – комп'ютером починають користуватися непрофесіонали, створюються інформаційні технології, спрямовані на вирішення завдань, одна з яких максимально задовольнити потребу користувача і створення відповідного інтерфейсу для роботи в комп'ютерному середовищі.

4 етап (з 90-х років ХХ століття) – створення сучасної технології міжорганізаційних зв'язків і інформаційних систем, організація захисту та безпеки інформації, організація доступу до стратегічної інформації, укладання угод і встановлення стандартів, протоколів для комп'ютерного зв'язку.

Мета інформаційної технології – виробництво інформації для її аналізу людиною і прийняття на його основі рішення з виконання якої-небудь дії.

Інформаційна технологія повинна забезпечувати поділ усього процесу обробки інформації на етапи та дії. При цьому етапи та дії повинні дозволити ефективно здійснювати цілеспрямоване управління інформаційними процесами, тобто бути стандартизованими й уніфікованими. Також інформаційні технології в різних сферах життя мають свою певну класифікацію.

За типом інтерактивності інформаційні технології діляться:

з виборчої інтерактивністю (технології, які забезпечують зберігання інформації в структурованому вигляді, тобто користувач працює з уже існуючими даними, наприклад, банки і бази даних, відео-, теле- текст, Інтернет та ін.);

з повною інтерактивністю (технології, які забезпечують прямий доступ до інформації, що зберігаються в інформаційних мережах або будь-яких носіях, що дає можливість передавати, змінювати і доповнювати інформацію).

Використовувати, застосовувати інформаційні технології можна в різних областях: освіта, культура, наука, виробництво, військова справа тощо. Аналізуючи класифікацію інформаційних технологій за ступенем використання, можна виділити комп'ютерні і безкомп'ютерні технології.

Для прикладу комп'ютерних і безкомп'ютерних технологій розглянемо галузь освіти. До комп'ютерних інформаційних технологій, які надають навчальну інформацію відносяться технології, які використовують комп'ютерні навчальні програми, мультимедіа технології, технології дистанційного навчання.

Сучасні засоби комп'ютерної техніки також можна класифікувати на:

персональні комп'ютери, в яких поєднується відносна дешевизна і широкі для непрофесійного користувача функціональні можливості (ПК – це найбільш численний клас обчислювальної техніки);

корпоративні комп'ютери – обчислювальні системи, які забезпечують спільну діяльність великої кількості інтелектуальних працівників в будь-якої організації (сфера використання корпоративних комп'ютерів – діяльність у великих фінансових і виробничих організаціях, організація обслуговування великої кількості користувачів: бронювання і продаж квитків, біржові і банківські системи);

суперкомп'ютери – обчислювальні системи, що використовуються у військовій і космічній галузі, в фундаментальних наукових дослідженнях, в глобальному прогнозуванні погоди;

мультимедіа – технологія, яка дозволяє використовувати текст, графіку, відео і мультиплікацію в інтерактивному режимі;

віртуальна реальність – технологія неконтактної інформаційної взаємодії, яку створюється за допомогою мультимедійного середовища ілюзії присутності в реальному часі в стереоскопічному представленому «екранному світі» (у віртуальному світі підтримується ілюзія місцевого знаходження за допомогою певних предметів:

замість дисплея – окуляри телемонітори, що відтворюють світ, який безперервно змінюється, управління – «інформаційні рукавички» визначають напрямок переміщення користувача щодо віртуальних об'єктів, пристрій зі будівлі та передачі звукових сигналів).

Інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) – технології, основне завдання яких полягає в забезпеченні фіксації інформації, її обробки, передачі, поширення та розкритті. ІКТ на увазі під собою методи і програмно-технологічні засоби, які дозволяють в значній мірі знизити всю складність процесу використання інформації.

ІКТ включають в себе комп'ютери, програмне забезпечення та засоби електронного зв'язку. Іноді даний ряд розширюється і технологіями управлінського консультування, і проектуванням бізнесу та адміністративних процесів. Вони діляться на три групи:

1. Зберігаючі технології, які покликані зберігати дані.
2. Раціоналізуючі технології – автоматичні системи пошуку і замовлень.
3. Творчі технології, за допомогою яких людина включається в активну роботу з інформацією

ІКТ покликані заощаджувати багато часу, праця і матеріальну базу.

Сучасне інформаційне суспільство сьогодні широко застосовує інформаційно-комунікаційні технології в різних сферах своєї життєдіяльності: в освіті, виробництві, промисловості і в інших сферах життєдіяльності. Необхідність у використанні інформаційно-комунікаційних технологій обумовлена декількома основними факторами:

1. Впровадження ІКТ в сфери життєдіяльності людини прискорює передачу знань і накопиченого соціального досвіду, який передається століттями від однієї людини до іншої.
2. ІКТ значно підвищує якість навчання і сприяє швидкому освоєнню необхідних навичок в тій чи іншій сфері життєдіяльності.
3. ІКТ дозволяє людині швидше і успішніше адаптуватися до подій суспільного життя.
4. ІКТ – це ефективний спосіб оновлення існуючих систем відповідно до вимог сучасного суспільства.

ІКТ надають людині додаткові можливості для формування і розвитку його інформаційної компетенції. Їх впровадження в життєво важливих сфери людини призведе до систематизації та інтегруванню інформаційних потоків в певному соціальному просторі, формування суб'єктивної позиції людини на основі освоєння знань ІКТ, успішному проектування і перевірці досягнень людини в процесі освоєння загальних і професійних компетенцій.

Таким чином, формування та вдосконалення інформаційних технологій є одним з головних чинників в суспільстві. Поширення ІТ перетворює життя людей, полегшує роботу, дає більше вільного часу, приносить розвиток в економічній, культурній, освітній та інших сферах.

Розвиток інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури в масштабах країни – це необхідна умова для того, щоб підприємства могли вийти на закордонні віртуальні ринки, взяти на озброєння самі передові технології електронного бізнесу, а створення загальнонаціональних банків даних дозволить зробити їх привабливішими для потенційних клієнтів, партнерів та інвесторів.

Інформаційна насиченість не тільки змінила світ, а й створила нові проблеми, які не були передбачені.

Сучасне суспільство наповнене і пронизане потоками інформації, які потребують обробки. Тому без інформаційних технологій, так само як без

енергетичних, транспортних і хімічних технологій, воно нормально функціонувати не може.

Список використаної літератури

1. Бубнов В.Г. Атлас добровольного спасателя : учебное пособие / В.Г. Бубнов, Н.В. Бубнова; под редакцией Г.А. Короткина. – М.: АСТ Астрель, 2004.
2. Основы безопасности жизнедеятельности. 8 класс: ученик / С.Н.Вангородский, М.И.Кузнецов, В.Н.Латчук, В.В. Марков. – М. Дрофа, 2014 .
3. Заславская О.Ю., Сергеева М.А. Информационные технологии в управлении образовательным учреждением. – М., 2006.
4. Ставрова О.Б. Применение компьютера в профессиональной деятельности учителя / О.Б. Ставрова. – М.: Интеллект-Центр, 2007.

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НА УРОЦІ ХОРЕОГРАФІЇ ДЛЯ ДІТЕЙ

*Кисляк М. С.
м. Полтава*

Хореографія – не аматорство, а наука. Зараз такий час, коли багато бажаючих хочуть танцювати, і це добре. Небезпека у тому, що хореографія – це великий фізичний вплив на організм. Це джерело підвищеної небезпеки. Людина, яка навчає, мусить мати знання. Якщо хореографію не розглядати як науку, то вона призводитиме до травматизму. Неправильно навчивши дитину певного руху, при стрибках травмується хребет. Тому важлива методичність у викладанні.

Всі дисципліни в хореографії мають в своїй основі вправи, що формують рухові навички учнів, вчать свідомо керувати м'язовим апаратом і коригують фізичні вади. На заняттях хореографією тренуються сила, витривалість, гнучкість, швидкість і інші якості. Основною педагогічною умовою успішного навчання хореографії є завдання з поступово наростаючим рівнем труднощів. Системність передбачає розподіл елементів і рухів танцю таким чином, щоб вивчення нових спиралося на раніше засвоєний матеріал з поступовим збільшенням навантаження і збільшенням складності.

Доповнюють класичну хореографію різні жанри сучасної та народної хореографії. Всі вони дають свій внесок, розширюючи фізичні можливості виконавців. Травми, пов'язані із заняттями танцями, відбуваються через неправильну техніку виконання.

В процесі занять хореографією застосовуються найрізноманітніші і рідко зустрічаються в життєвій і трудовій практиці вправи. Вони складаються з складних рухових дій, а їх виконання пов'язане зі специфічними умовами, які вимагають високого ступеня технічної досконалості, розвитку рухових здібностей і психологічної підготовки.

На заняттях з хореографії необхідно особливо суворо дотримуватися запобіжних заходів, так як при виконанні багатьох вправ можливі різні травми.

Щоб своєчасно запобігти можливим травматичним ушкодженням, необхідно знати причини, що викликають їх:

1. *Порушення організації занять.* Велике число учнів на одного викладача або велика кількість груп одночасно. Недотримання напрямку руху потоків займаються, хибне їх розташування, несвоєчасний початок і закінчення занять. Для усунення причин, викладачеві треба заздалегідь продумувати організацію і проведення занять, враховуючи особливості груп учнів.

2. *Порушення в методиці навчання.* Недотримання принципів дидактики ускладнює оволодіння вправами, що призводить до фізичного і емоційного